

[Industriministeren]

mere end 500, er kun ca. 90. Et tyngdepunkt for dansk industri ligger i de godt 1.100 virksomheder, der beskæftiger fra 50 til 500 mand, og som har en andel i 1979 på omkring 40 pct. af industriens totale omsætning og beskæftigelse. Men også små virksomheder med en beskæftigelse på fra 6 til 50 mand, hvoraf der fandtes godt 4.500, spiller en betragtelig rolle med omkring 20 pct. af omsætningen og af beskæftigelsen.

Denne struktur giver særlige muligheder, men rejser samtidig specielle problemer. Mulighederne ligger i, at dansk industri trods sin totalt set beskedne størrelse har en betydelig bredde. Forbløffende mange produktionsområder er repræsenteret. Men der findes ingen tung, overvejende råvarebaseret industri, og der forekommer meget lidt industri baseret på industriel masseproduktion som f. eks. automobiler, hårde hvidevarer, underholdningselektronik o. lign. Den industri, der findes på disse områder, er i højere grad en produktion baseret på kvalitet, design eller særlige specialiteter inden for området. Et afsætningsmæssigt tilbageslag på markedet for tung industri og de masseproducerede standardvarer rammer derfor i almindelighed ikke Danmark helt så hårdt, som det kan være tilfældet i andre lande, hvor denne industri både nationalt og lokalt kan veje langt tungere.

Industriens fordeling på virksomhedsstørrelser har været forholdsvis konstant over en årrække. Dette forhold dækker imidlertid over betydelige bevægelser, idet der årligt sker et stort antal nyetableringer og nedlægninger af virksomheder. Tilgang og afgang af firmaer inden for gruppen fremstillingsvirksomhed udgør i løbet af 1 år hver ca. 6 pct. af det samlede antal virksomheder, hvilket tyder på en betydelig rotation. Hertil kommer, at virksomhederne som følge af vækst eller nedgang i produktionen til stadighed bevæger sig op og ned i størrelsesgrupperne. For industrien taget som helhed er fleksibilitet og evne til fornyelse formentlig i høj grad en følge af de mange nyetableringer og virksomhedsnedlægninger og ikke blot af omstillingsevnen inden for de bestående virksomheder.

De relativt mange mindre og mellemstore virksomheder rejser på den anden side særlige problemer med hensyn til udformningen af en industriel udviklingspolitik. Relativt få

danske industrivirksomheder har en sådan størrelse, at de inden for egne rammer på alle områder råder over den ekspertise, der udviklingsmæssigt er nødvendig i henseende til sådanne specialer som produktudvikling, produktionsteknologi, afsætning, økonomistyring m. v.

Et betydeligt antal danske industrivirksomheder har derfor behov for bistand på ét eller flere af disse felter, for mange virksomheders vedkommende ikke mindst i den periode, hvor de gennemgår en udviklingsproces fra en mindre til en større virksomhed.

Dette behov danner den særlige baggrund for den industrielle udviklingspolitik, der måske tør siges at have været særegen for Danmark. Medens vi her i landet stort set ikke har støttet industrien gennem direkte statslige subsidier til den enkelte branche eller virksomhed, har den industrielle udviklingsstrategi været baseret på tilvejebringelsen af et industrielt serviceapparat, som brancherne og virksomhederne har kunnet gøre brug af efter princippet om hjælp til selvhjælp.

Dette serviceapparat står i øvrigt til rådighed ikke blot for industrien, men også for andre byerhverv, men det må nok fastslås, at tyngdepunktet ligger i varetagelsen specielt af problemer knyttet til den industrielle udvikling.

Serviceapparatet er grupperet om 3 for den industrielle udvikling og for samfundet i øvrigt væsentlige emner:

- Teknologien
- Eksporten
- Finansieringen

Om de enkelte emner bemærkes følgende:

Teknologien.

Dansk industri arbejder med et højt omkostningsniveau og er derfor tvunget til, hvis den skal bevare sin internationale konkurrenceevne, at betjene sig af en tidssvarende teknologi. Man møder ikke sjældent den opfattelse, at avanceret teknologi er noget, der alene er brug for i specielle industrier, der står som eksponenter for den moderne teknologiske udvikling, bl. a. elektronisk og biokemisk industri. Det er imidlertid ikke rigtigt. For dansk industris evne til at bære et højt omkostningsniveau, herunder et højt lønniveau, er det afgørende, at industrien ud